

Der skal dog ikke betales yderligere afgift i sager, der i dag er omfattet af retsafgiftslovens § 3, hvor den samlede afgift fortsat vil være 400 kr., jf. forslaget til retsafgiftslovens § 4. Det drejer sig om sager om servitutter, for hvilke der ikke svares vederlag, mortifikation, ejendomsdom eller dødsformodning.

Efter stk. 2 udgør afgiften for domsforhandlingen (eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor) 750 kr. med tillæg af 1,2 pct. af den del af værdien, der overstiger 50.000 kr., svarende til afgiften ved sagsanlæg efter den foreslåede § 1.

Det foreslås i stk. 3, at afgiften for domsforhandlingen (eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor) i sager, der angår prøvelse af myndighedsudøvelse, eller som er omfattet af retsplejelovens § 335 a eller markedsføringslovens § 23, ikke kan overstige 2.000 kr. Sager om prøvelse af myndighedsudøvelse omfatter bl.a. sager om prøvelse af forvaltningsmyndigheders afgørelser, jf. i øvrigt bemærkningerne til det foreståede § 1, stk. 3, i retsafgiftsloven. Henvi-ningen til retsplejelovens § 335 a og markedsføringslovens § 23 skal forstås på den måde, at det lave maksimum gælder, når den afgiftspligtige påstand nedlægges af den part, som er nævnt i disse bestemmelser (den part, der helt eller delvis har fået medhold ved Forbrugerklagenævnet mv., henholdsvis forbrugeren i en sag om tilbagebetaling af pengeydelse, som er omfattet af et af retten nedlagt eller af Forbrugerombudsmanden meddelt påbud).

I andre sager foreslås det, at afgiften for domsforhandlingen (eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor) ikke kan overstige 75.000 kr. I disse sager fortsætter retsafgiften således med at stige indtil en sagsgenstand på ca. 6 mio. kr.

Stk. 4 og 5 indeholder regler om, hvornår afgiften skal betales, og om betingelserne for tilbagebetaling af hele afgiften. Lovteksten er udformet i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I og betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III.

Forslaget i *stk. 4* indebærer, at hvis tidspunktet for domsforhandlingen fastsættes med mindre end 3 måneders varsel, skal den yderligere afgift betales, når tidspunktet for domsforhandlingen fastsættes. Fast-sættes tidspunktet for domsforhandlingen med mere end 3 måneders varsel, skal den yderligere afgift derimod først betales 3 måneder før domsforhandlingen.

Samtidig foreslås det i *stk. 5* at lovfæste gældende praksis med hensyn til betaling af den yderligere afgift i sager, der afgøres uden mundtlig domsforhandling.

Forslaget indebærer, at i skriftligt behandlede sager skal den yderligere retsafgift betales på det tidspunkt, hvor beslutningen om skriftlig behandling træffes. Afgiften bortfalder og tilbagebetales, hvis der inden indleveringen af det sidste procedureindlæg gives retten meddelelse om, at sagen er bortfaldet. Dette er som nævnt i overensstemmelse med retspraksis, jf. Højesterets kendelse gengivet i Ugeskrift for Retsvæsen 2000 side 811.

I *stk. 6* foreslås det, at en tredjedel af den yderligere afgift, dog mindst 500 kr., skal tilbagebetales, hvis sagen afsluttes uden dom, ved udeblivelsesdom eller ved, at en part tager bekræftende til genmæle. Reglen i *stk. 6* finder ikke anvendelse i ankesager, jf. lovforslagets § 1, nr. 6.

Til § 3

Bestemmelsen indeholder regler om opgørelsen af sagens værdi. Opgørelsen af sagens værdi har betydning for de værdiafhængige afgifter efter de foreslåede regler i retsafgiftslovens §§ 1 og 2. Bestemmelsen erstatter de gældende regler i retsafgiftslovens §§ 2 og 5.

Det foreslås at medtage reglerne i deres helhed i retsafgiftsloven, således at der ikke er behov for at henvise til retsplejeloven. Dette er i overensstemmelse med Retsplejerådets forslag i betænkning nr. 1401/2001 om reform af den civile retspleje I og betænkning nr. 1436/2004 om reform af den civile retspleje III.

Stk. 1 svarer med enkelte ændringer til de gældende regler i retsafgiftslovens § 2, stk. 1, jf. retsplejelovens § 228, stk. 1, og retsafgiftslovens § 5, stk. 1. Sagens værdi bestemmes efter påstanden i stævningen, idet renter og omkostninger ikke medregnes.

Ved fastsættelsen af afgiften for domsforhandlingen eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor, bestemmes sagens værdi efter forslaget dog – i modsætning til i dag – efter påstanden på det tidspunkt, hvor afgiften skal betales. Ændringen af opgørelsesmåden vil have betydning i tilfælde, hvor påstanden nedsættes efter sagens anlæg. Forslaget skal ses i sammenhæng med den foreslåede ændring af betalingsprofilen, hvorefter en væsentlig større andel af den samlede retsafgift knyttes til domsforhandlingen (eller skriftlig behandling, der træder i stedet herfor).

Reglen om, at der ved opgørelsen af sagens værdi, ikke skal tages hensyn til værdien af en modydelse, hvoraf et krav måtte være betinget, foreslås ophævet, jf. pkt. 3.2 i lovforslagets almindelige bemærkninger. Fremover vil der således skulle tages hensyn til værdien af en modydelse, hvoraf et krav måtte være betin-